

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ**

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΩΝ &
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΟΡΥΚΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ Α'

Ταχ. Δ/ση : Μεσογείων 119
Ταχ. Κώδικας : 101 92
Πληροφορίες : Ι. Ζαφειράτος
Τηλ. : 210-6969321
Fax : 210-6969346

26 ΜΑΡ. 2012

Αθήνα, 26/3/2012
Αρ. Πρωτ.: Δ8/Α/Φ.9.36/οικ.6922/644

**ΠΡΟΣ: τη Βουλή των Ελλήνων,
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου,
Τμήμα Αναφορών**

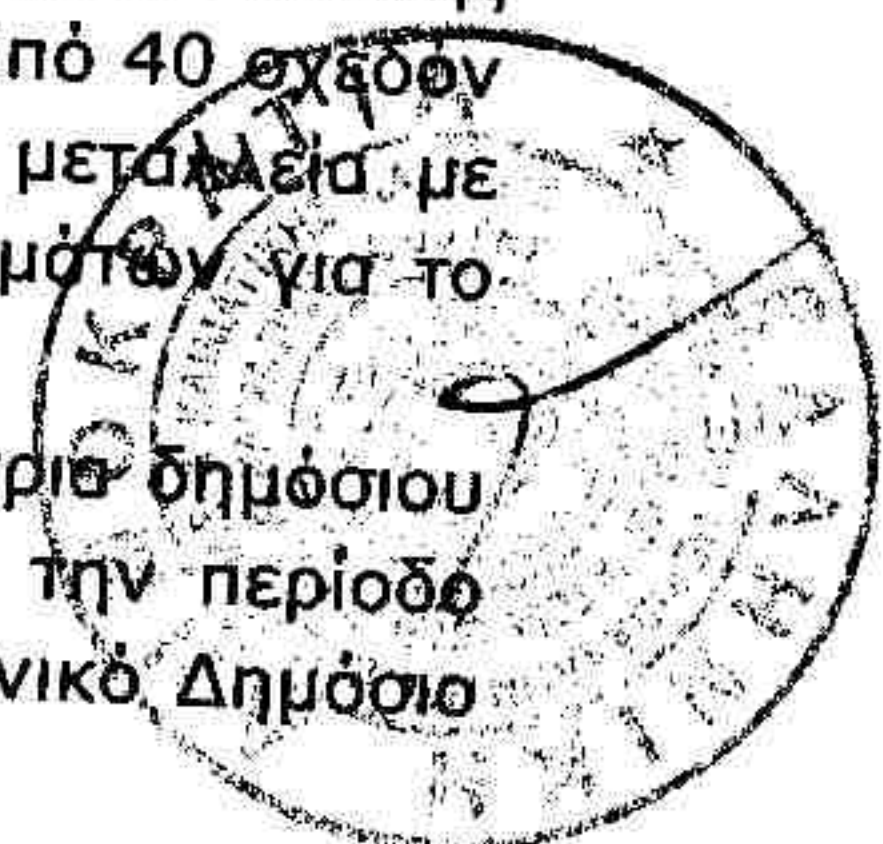
**Κοινοποίηση: 1. Βουλευτή κ. Ν.
Νικολόπουλο
(δια της Βουλής)
2. Υπουργείο Οικονομικών,
Αυτ. Γραφείο Κοιν/κου
Ελέγχου**

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην Αναφορά με ΑΠ 2085/27.1.2012

Σχετ.: Το έγγραφο με ΑΠ ΓΚΕ 1028556ΕΞ2012/1580/17.2.2012 του ΥΠΟΙΚ

Σε απάντηση της ανωτέρω Αναφοράς, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Ν. Νικολόπουλος και μας διαβίβασε το Υπ. Οικονομικών με το σχετικό, με συνημμένο το από 30.12.2011 δημοσίευμα της εφημερίδας «ΑΞΙΑ», σας γνωστοποιούμε τα ακόλουθα:

1. Στην περίπτωση της εταιρίας «Χρυσωρυχεία Θράκης» τα ποσοστά επί της αξίας των προϊόντων με οιαδήποτε μορφή (δικαιώματα, μισθώματα, τέλη, ειδικοί φόροι) θα ήταν προβλεπόμενα να αποδοθούν από τον εκμεταλλευτή στο μεταλλειοκτήτη (ιδιώτη ή Δημόσιο), εφόσον υπήρχε. Όμως δεν προβλέπονται στη συγκεκριμένη περίπτωση όπου εκμεταλλευτής και μεταλλειοκτήτης είναι η ίδια η εταιρία. Το ΥΠΕΚΑ, κατόπιν της πρόσφατης κατάργησης του Άρθρου 176 του Μεταλλευτικού Κώδικα που απαγόρευε την επιβολή οιασδήποτε τοπικής ή ειδικής φορολογίας επί μεταλλείων ή των προϊόντων αυτών, την οποία μετά από 40 σχεδόν χρόνια τόλμησε, έχει ανακοινώσει ήδη την επιβολή τελών και στα ιδιωτικά μεταλλεία με γνώμονα την περαιτέρω μεγιστοποίηση των ήδη ιδιαίτερα σημαντικών ωφελημάτων για το Δημόσιο και τον τόπο πραγματοποίησης της εκμετάλλευσης (τοπική κοινωνία).
2. Στην περίπτωση της εταιρίας «Μεταλλευτική Θράκης», που είναι μισθώτρια δημόσιου μεταλλευτικού χώρου, προβλέπεται η καταβολή αναλογικού μισθώματος κατά την περίοδο εκμετάλλευσης. Σύμφωνα δε με τη σύμβαση που συνομολογήθηκε με το Ελληνικό Δημόσιο

το 1993, συμβατική υποχρέωση της εταιρείας ήταν να εκτελέσει πρόγραμμα εργασιών μεταλλευτικής έρευνας διάρκειας 2 ετών και 9 μηνών συνολικού κόστους 1.000.000.000 δρχ καθώς και ετήσια προγράμματα έρευνας κατά την εκμετάλλευση κόστους 10% του αρχικού. Τα παραπάνω υλοποιήθηκαν πλήρως. Όμως, εκδηλώθηκαν έντονες διαμαρτυρίες από την τοπική κοινωνία για την ανάπτυξη της συγκεκριμένης βιομηχανικής δραστηριότητας στην περιοχή τους και ακυρώθηκε από το ΣΤΕ η προέγκριση χωροθέτησης εργοστασίου χρυσού που είχε εκδοθεί από το πρώην ΥΠΕΧΩΔΕ. Συνεπώς, δεν υφίστανται μισθώματα αφού ακόμη όχι μόνο δεν έχει αρχίσει η εκμετάλλευση, αλλά δεν έχει καν αδειοδοτηθεί.

3. Για την περίπτωση της εταιρίας «Ελληνικός Χρυσός», και ιδίως για την υπόθεση του τιμήματος μεταβίβασης των Μεταλλείων Κασσάνδρας το 2003 σε αυτήν, ισχύουν τα ακόλουθα:

3.1. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με απόφασή της που κοινοποιήθηκε στην Ελληνική Δημοκρατία στις 24.2.2011, θεώρησε ως μέτρα παράνομης κρατικής ενίσχυσης που χορηγήθηκαν στην εταιρία Ελληνικός Χρυσός ΑΕ, κατά τη μεταβίβαση σ' αυτήν, το Δεκέμβριο του 2003, των μεταλλείων Κασσάνδρας, με τη σύμβαση που κυρώθηκε με το ν. 3220/2004:

α) την τιμή πώλησης που κατά τους υπολογισμούς της ήταν κατώτερη της αγοραίας αξίας κατά 14 εκατομμύρια ευρώ και

β) την απαλλαγή από την καταβολή φόρων, που υπολόγισε σε 1,34 εκατομμύρια ευρώ.

Το συνολικό ποσό των 15,34 εκατομμυρίων ευρώ η Ελλάδα κλήθηκε με την ίδια απόφαση να το ανακτήσει έντοκα από την εν λόγω εταιρία.

3.2. Ήδη κατά της απόφασης αυτής της Επιτροπής η Ελληνική Δημοκρατία έχει ασκήσει ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγή ακύρωσης, αμφισβητώντας τη νομιμότητά της σε σχέση με τους κανόνες της Συνθήκης περί κρατικών ενισχύσεων, την ορθή εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και την αιτιολογία της.

3.3. Παράλληλα, η απόφαση αυτή της Επιτροπής, ως εκτελεστή, απαιτεί τη συμμόρφωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, δηλ. την ανάκτηση του ανωτέρω ποσού από την προαναφερόμενη εταιρία. Οι σχετικές διαδικασίες εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Υπουργείου Οικονομικών.

3.4. Ως προς την ουσία της υπόθεσης επισημαίνεται κατ' αρχάς, ότι τα μεταλλεία Κασσάνδρας ήσαν ιδιωτικά από εποχής Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και ανήκαν το 1893 σε Γαλλοοθωμανική εταιρία, την οποία διαδέχθηκε το 1927 η Ανώνυμη Ελληνική Εταιρία Χημικών Προϊόντων και Λιπασμάτων, ενώ το 1995 αγοράστηκαν με σύμβαση που κυρώθηκε με το ν. 2436/1996 από την εταιρία TVX Hellas. Σημειώνεται εξάλλου ότι κατά την επίμαχη μεταβίβαση του 2003 το Δημόσιο ενήργησε ως απλός διαμεσολαβητής μεταξύ της πρώην ιδιοκτήτριας των μεταλλείων εταιρίας TVX Hellas και της αγοράστριας Ελληνικός Χρυσός, χωρίς την εμπλοκή κρατικών πόρων. Τούτο δε, λόγω της επιτακτικής ανάγκης, η οποία αναφέρεται στον ως άνω κυρωτικό της σύμβασης νόμο, να διασφαλίσει την αδιάκοπη λειτουργία των μεταλλείων σε συνδυασμό με την αδιάλειπτη προστασία του περιβάλλοντος, λόγω της όξινης απορροής των αργούντων τότε μεταλλείων, καθώς και τη διατήρηση των θέσεων εργασίας στην περιοχή. Τούτο δε πάλι, ενόψει της παύσης των δραστηριοτήτων της ανωτέρω πρώην ιδιοκτήτριας εταιρίας και της πτώχευσής της, συνεπεία αλληπάλληλων ακυρώσεων των αδειοδοτήσεων των μεταλλευτικών της δραστηριοτήτων και, κυρίως, της μεταλλουργικής βιομηχανίας χρυσού, με αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας που δημοσιεύθηκαν το 2002.

3.5. Να σημειωθεί ακόμη, ότι ο αναφερόμενος υπολογισμός της αξίας των μεταλλείων σε 25 εκατομμύρια ευρώ από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν ανταποκρίνεται στην διαλαμβανόμενη έκθεση εκτίμησης ανεξάρτητου οίκου, αλλά στην εκτίμηση της Δ/σης Ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, την οποία, σε κάθε περίπτωση, η Ελληνική Δημοκρατία δεν αποδέχεται. Τέλος, σε σχέση με την αναφερόμενη υποχρέωση διενέργειας ανοικτού διαγωνισμού πριν την πώληση, η ίδια η Επιτροπή μέσω της αρμόδιας Διεύθυνσής της (Εσωτερική Αγορά και Υπηρεσίες) δέχεται σε σχετικό της έγγραφο, ότι η συγκεκριμένη πώληση δεν ενέπιπτε στο πεδίο εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου περί δημοσίων συμβάσεων και στους κανόνες ανάθεσης μέσω διαγωνισμού.

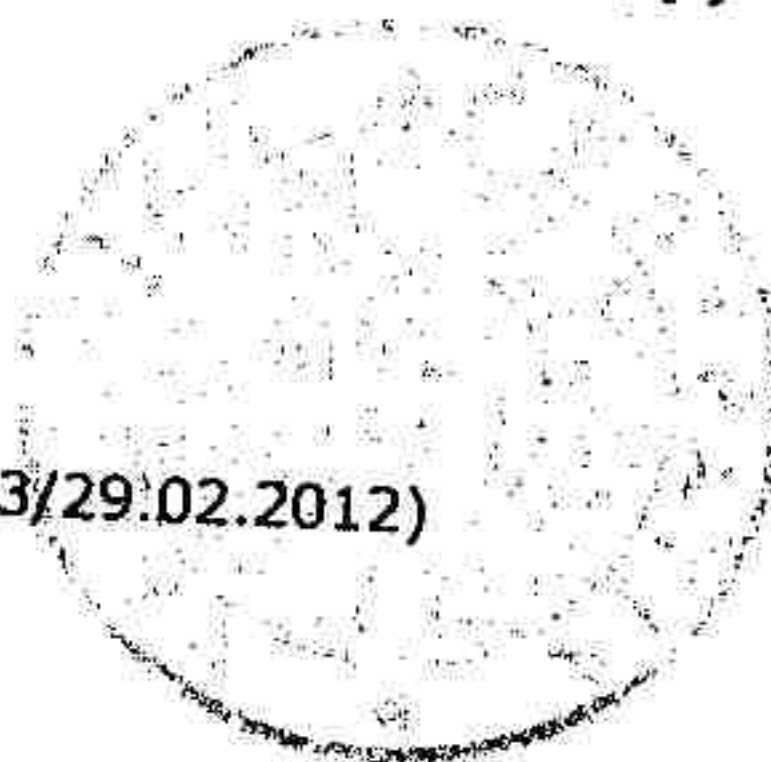
4. Εν κατακλείδι, το ΥΠΕΚΑ σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να κατηγορηθεί για ξεπούλημα του φυσικού πλούτου, όταν έχει προχωρήσει με μεγάλα άλματα και προσπάθεια στον εξορθολογισμό της διαχείρισης τόσο των δικαιωμάτων του Δημοσίου επί των Δημόσιων Μεταλλευτικών Χώρων (συμβάσεων προκηρύξεων κλπ) όσο και της δραστηριότητας των ιδιωτικών Παραχωρήσεων Μεταλλείων (αργούντα μεταλλεία), όχι μόνο με την αύξηση μισθωμάτων και την επιβολή τελών, αλλά και με τη δημιουργία κινήτρων και ευκαιριών νέων επενδυτικών δραστηριοτήτων με μοχλό το για πρώτη φορά σοβαρό έργο αξιολόγησης των δημόσιων χώρων και παράλληλα την απεμπλοκή της αδειοδότησης των παραπάνω ώριμων ξένων επενδύσεων στον τομέα του χρυσού, η οποία λίμναζε μέχρι σήμερα επί χρόνια.

Ο Υφυπουργός

Γιάννης Μανιάτης

Εσωτερική Διανομή

- Γραφείο Υπουργού κου. Γ. Παπακωνσταντίνου (στο 7383/Β/183/29.02.2012)
- Γραφείο Υφυπουργού κ. Γ. Μανιάτη
- Γραφείο Γενικού Γραμματέα κ. Κ. Μαθιουδάκη
- Γενική Διεύθυνση Φυσικού Πλούτου
- Δ15
- Δ8-Α (3)

ΑΝΤΙΣΤΡΕΦ. ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗΣ
00.

Μ. ΚΑΛΕΤΟΥΡΑΝΤΩΝΑΚΗ